

lader mig at forudsætte, trods de af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) brugte Uttringer, —, nøie at undersøge, om det kan ansees forsvareligt, at en saadan Tilstand vedbliver. Vel har den ærede Rigsdagsmand sagt, at det allerede var afgjort om disse Skoler, at de skulle nedlægges; men jeg maa tilføie, at jeg intetsteds har kunnet finde nogen saadan Afgjørelse. — Selv har jeg som Medlem af Forsamlingen deeltaget i de Rigsdage, hvor Sagen har været for; men i disse Forhandlinger har jeg ikke kunnet finde nogen saadan Afgjørelse, skjøndt jeg ikke tvivler paa, at man kan finde mange Uttringer i saa Henseende, fornemmelig fra den ærede Rigsdagsmands Side, som, hvergang denne Sag har været for, har holdt paa, at Skolen skulde nedlægges; men saadanne Uttringer af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), ere dog ikke endnu eensbetydende med en Beslutning af Rigsdagen. Det forholdes sig dermed paa samme Maade som med Hensyn til den Uttring af den ærede Rigsdagsmand, at man ved Kolding Skoles Indretning og Udvidelse havde taget Beslutning om, at Horsens Skole skulde betragtes som den, der maatte nedlægges. Der haves fra den Tid en meget udførlig Behandling af denne Sag, som ogsaa har været meddeelt Rigsdagen, forinden Loven af 14de April 1852 blev vedtagen, og hvor der saa langtfra er taget nogen Beslutning om Nedlæggelse af Horsens Skole, at det tvertimod udtrykkeligt blev optaget i Indstillingen til Hans Majestæt, at det var et af de Punkter, som endnu maatte staae hen som tvivlsomme og afgjøres senere, hvorvidt Horsens og Ribe lærde Skoler skulde nedlægges. Forsaavidt dernæst angaaer det berørte Spørgsmaal angaaende Randers Skole, saa har det, saavidt jeg idetmindste kan erindre, aldrig været stillet anderledes, end at man først maatte oppebie Afgjørelsen af det som nyansørt udsatte Spørgsmaal, inden man tog en endelig Beslutning. De nu forelagte Love gaae imidlertid jo netop ud paa at faae en sliq endelig Beslutning tagen, hvorved denne Sag omsider kan afgjøres; og jeg maa gjentage, at jeg troer, at en sliq Beslutnings Tagelse i Virke-

ligheden er i høi Grad af Interesse saavel for Skolevæsenet i Almindelighed som for dem, som sætte blot nogen Pris paa det lærde Skolevæsen. For dem derimod, som slet ikke have nogen saadan Interesse, men snarere ønske det hele Skolevæsen ødelagt jo før jo hellere, — for dem, der mene, at der blot skal sees hen til Pengebesparelser, selv hvor de ere, af en kun saa middeibar Natur, som her er Tilfældet, hvorfor den her atter gjentagne Appel til Skatteyderne neppe her var tilstrækkelig begrundet, for dem, ja for dem er det en heel anden Sag. Jeg veed meget godt, at den ærede Rigsdagsmand navnlig vil holde sig til, at hvad der saaledes bliver udbetalt af de forskjellige Fonds, som her er Tale om, bliver udbetalt af Skatteyderne; men det er dog kun meget middeibart; og der er i Virkeligheden, naar man ikke selv finder Fornøielse i at mane Spøgeser frem, aldeles ikke Tale om Udgifter, der i mindste Maade kunne vække grundede Betæneligheder; enten naar der hensees til deres Storrelse eller deres Udredelsesmaade. Der er ikke Tale om 42,000 Rdlr., som den ærede Rigsdagsmand omtalte, der er netop sagt, at de 42,000 Rdlr. forventes at indkomme ved Salget af forskjellige Bygninger. Den ærede Rigsdagsmand vil maaffee sige: „Ja, men det er aldeles illusorisk“; men det er det dog ikke, thi der haves allerede 20,000 Rdlr. indkomne ved Salget af den nu nedlagte videnskabelige Realskole i Aarhus, der saaledes mærkeligt nok har indbragt netop, hvad denne Bygning fra først af har kostet, hvorfor man da heller ikke i dette Tilfælde behøver at tage sig det saa nær med de tidligere hertil anvendte Penge. Ud denne Veie er Beløbet saaledes reduceret til 22,000 Rdlr., og de øvrige Bygninger, der paatænkes folgte til Restbeløbet Tilveiebringelse, ere virkelig anslaaede saa lavt, at det er sandsynligt, at den Sum, som er beregnet, vil indkomme, navnlig naar der endvidere tages Hensyn til de 16,000 Rdlr., der som Dverskud ventes at indkomme fra det lærde Skolevæsen. Det forekommer mig, at, naar der er Tale om at faae Skolesagen endelig ordnet og at opføre Bygninger, hvortil man i høi Grad trænger paa de paagældende Steder, er det mindre rigtigt at betragte de